

GAZETKA DLA DZIECI I DLA RODZICÓW

„MIŚ USZATEK”

Nr 28 – 29 (102 – 103) – listopad / grudzień 2022

**PRZEDSZKOLE PUBLICZNE NR1
W WADOWICACH**

UL. GIMNAZJALNA 10

TEL.(33) 823 34 96

www.przedszkole1wadowice.przedszkolowo.pl

INFORMACJE DLA RODZICÓW

Powitaliśmy Jesień, która obdarzyła nas piękną, słoneczną pogodą i barwnym krajobrazem mieniących się liści. W naszym przedszkolu również cały czas świeci słońce i jest bardzo wesoło. Dzieci doświadczają nowych przygód, zabaw. Poznają piosenki, wierszyki .

Po jesieni przyszła pora na zimę , a wraz z nią na Mikołaja i Święta Bożego Narodzenia .

Listopadowe przysłowia:

- ✓ Deszcz w początku listopada, mrozy w styczniu zapowiada.
- ✓ Gdy w listopadzie liść na szczytach drzew trzyma, to w maju na nowe liście spadnie jeszcze zima.
- ✓ Grzmot listopada dużo zboża zapowiada.
- ✓ Na Karola (4 listopada) słota, zima pełna błota.
- ✓ W Dzień Zaduszny gdy pogoda, na Wielkanoc będzie woda.
- ✓ Na Marcina (11 listopada) woda się ścina.

Święta grudniowe

6 Grudzień: Mikołajki

8 Grudzień: święto Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny

24 Grudzień: Wigilia Bożego Narodzenia

25 Grudzień: Boże Narodzenie

31 Grudzień: Sylwester (Noc sylwestrowa)

Przysłowia i powiedzenia

Jeśli w grudniu często dmucha, to w marcu i kwietniu plucha.

Grudzień to miesiąc zawity, czasem srogi, czasem miły.

Pogoda grudniowa- lodu połowa, wody połowa.

BOŻE NARODZENIE

Boże Narodzenie Boże Narodzenie to święto chrześcijańskie obchodzone dla uczczenia narodzin Jezusa. Nie znamy dokładnie tej daty, ale większość chrześcijan przyjmuje, że jest nią 25 grudnia. Okres bożonarodzeniowy trwa od adwentu, który zaczyna się cztery tygodnie przed Bożym Narodzeniem, do świąt Trzech Króli (6 stycznia), upamiętniającego objawienie się Chrystusa poganom. Opowieść o narodzinach Jezusa znaleźć można w Nowym Testamencie, w ewangeliach Mateusza i Łukasza. Brzemenna Maria oraz jej mąż Józef musieli udać się do Betlejem, ponieważ cesarz rzymski zarządził spis ludności w całym podległym mu państwie. W

zattłoczonym miasteczku nie mogli znaleźć miejsca w żadnej gospodzie, zatrzymali się więc w stajence, gdzie Maria powiła Jezusa. Urządziła mu kołyskę w żłobie wystanym sianem. Chrześcijanie wierzą, że Jezus nie był zwykłym niemowlęciem, ale Synem Bożym, który przybył na świat, by pomóc ludziom. Jest wiele przypowieści o jego narodzeniu. Na przykład pasterzy doglądających stad wokół Betlejem nawiedzili aniołowie. Powiedzieli, że nieopodal urodził się właśnie ktoś, kto zbawi ludzkość, i że winni złożyć mu pokłony. Z kolei trzech królów ze Wschodu ujrzeli bardzo jasną gwiazdę i poszli za nią. Zatrzymała się ona nad betlejemską stajenką, w której owi monarchowie złożyli dziecieniu dary ze złota, mirry i kadzidła. Uwierzyli bowiem, że gwiazda znamionuje narodziny osoby wyjątkowej. Obchody Bożego Narodzenia są połączeniem zwyczajów chrześcijańskich i przedchrześcijańskich. Europejczycy starali się przetrwać najtrudniejsze, najbardziej mroźne dni środka zimy, jedząc i pijąc więcej niż zwykle, dekorując domy jemiolą, ostrokrzewem i wiecznie zielonymi drzewami. Dawanie prezentów to forma przypomnienia, że Jezus był darem dla świata. Święty Mikołaj to szczególny patron dzieci. Był on biskupem i żył w IV w. Dzieci angielskie i amerykańskie nazywają go Santa Claus lub Father Christmas, francuskie - Pere Noel. W wielu krajach Europy jego święto 6 grudnia jest okazją do dawania prezentów mikołajkowych. W Boże Narodzenie w kościołach i kaplicach śpiewa się kolędy. Święty Franciszek z Asyżu wykonał w XIII w. model stajenki, w której urodził się Jezus. Od tego czasu ludzie robią dla swoich kościołów szopki bożonarodzeniowe, z figurkami Jezusa, Marii, Józefa, wołu, osła oraz odwiedzających szopkę pasterzy i trzech króli

NAJWAŻNIEJSZE WYDARZENIA Z ŻYCIA PRZEDSZKOLA

W LISTOPADZIE nasze dzieci poznawały tajemnicę Święta Zmarłych, zapalały znicze w ważnych miejscach w Wadowicach - na cmentarzu, przy pomnikach poległych oraz przy pomniku świętego Jana Pawła II. To również dla nich był czas zadumy i wspomnień.

Był również czas na zabawę - Andrzejki - Andrzejkowe czary - mary
Andrzejki to magiczny wieczór z wróżbami. Święty Andrzej w wielu krajach jest patronem zakochanych.

W Polsce najpopularniejszą zabawą jest wróżenie z wosku lanego na wodę przez dziurkę od klucza. Rzucany na ścianę cień woskowej wróżby ma nam podpowiedzieć, na przykład, jaka będzie nasza

przyszła miłość.

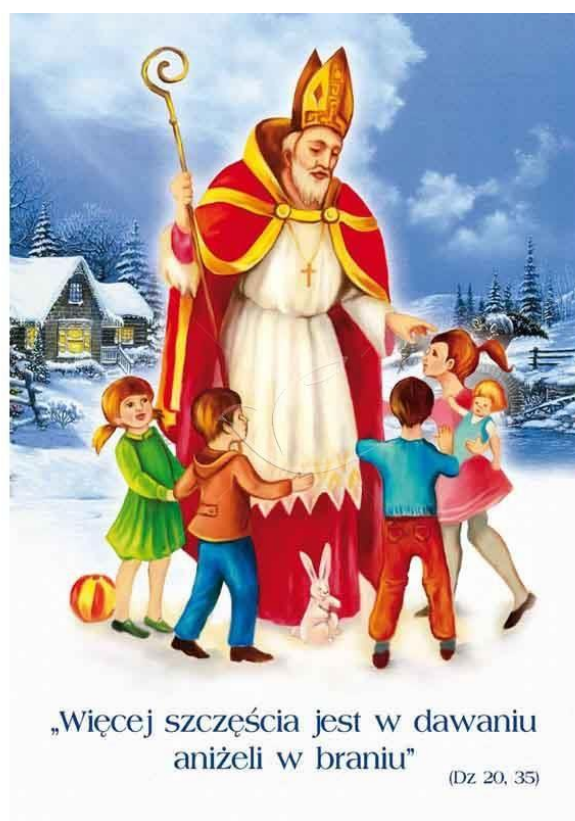
W Rumunii andrzejkowe magiczne sztuczki i zabawy związane są mniej z miłosnymi planami, a bardziej z wypędzaniem złych duchów.

W noc poprzedzającą dzień świętego Andrzeja, w oknach i kominach, a także przed domem, zawieszają się czosnek, który ma bronić domowników przed złymi mocami.

Na Ukrainie andrzejki obchodzi się później niż w Polsce. Tu jednak także na andrzejkowych zabawach królują wróżby. A do wrózenia wykorzystuje się tu nawet naleśniki i łakocie.

Niektórzy chłopcy robią wybranym dziewczynkom przeróżne figle, które bywają przepowiednią na przyszłość.

W GRUDNIU przedszkolaki upiekły pyszne pierniczki , którymi następnie poczęstowały przybyłego do nich świętego Mikołaja . Zaśpiewały mu też urocze piosenki a Mikołaj obdarował je wspaniałymi prezentami .

„Więcej szczęścia jest w dawaniu
aniżeli w braniu”

(Dz 20, 35)

Później przyszedł czas na najbardziej rodzinne ze wszystkich świąt- Boże Narodzenie . Dzieci z dużą niecierpliwością czekały na te dni, co było doskonale czuć w unoszącej się przedświątecznej atmosferze, śpiewanych piosenkach i poznawanych wierszach.

PÓŁ GODZINKI DLA RODZINKI...

„Nadmiar miłości nigdy nie psuje dzieci.

To my je psujemy, dając im prezenty- zamiast siebie”

MAŁPKA MÓWI

Dziecko naśladuje ruchy rodzica, jeśli poprzedzi je słowami „Małpka mówi”. Jeśli rodzic pokazuje czynność bez wypowiedzania tych słów, dziecku nie wolno się ruszać np.: „małpka mówi: połóż rękę na głowie” - dziecko musi naśladować ten ruch. „Opuść rękę na dół”- ręka musi zostać na swoim miejscu. Podczas tej zabawy dziecko musi nie tylko zwracać baczna uwagę na to co mówi rodzic, ale także wyrażać swą wyobraźnię.

NAJDŁUŻSZY WĄŻ

Zaczynając od brzegu kartki lub gazety, po spirali, dziecko i rodzic wycina z papieru jak najdłuższego węża. Na koniec porównujemy węże, układając je obok siebie. Wygrywa zawodnik, który wykonał dłuższego węża.

MISTRZ KSZTAŁTÓW

Jeden z zawodników — może to być rodzic — wskazuje przedmiot i opisuje, jaki ma kształt

(np. długopis - podłużny). Następnie, kolejno, każdy z uczestników zabawy kolejno wymyśla przedmiot o podobnym kształcie (np. ołówek, wałek do ciasta, latarnia uliczna, zapałka, ...). Jeżeli zawodnik ma problemy, oddaje fant. Na końcu wykupujemy fanty śpiewając piosenki, robiąc przysiady itp. Ten, kto stracił ich najmniej, zostaje Mistrzem Kształtów

Wiersze i piosenki:

Grupa I - MISIE

Wiersz pt.: „Usiądź z nami Mikołaju ”

Usiądź z nami Mikołaju!

Pewnie się zmęczyłeś.

Żeby nas odwiedzić dzisiaj,

szmat drogi przebyłeś.

Na Twój przyjazd przedszkolaki

od dawna czekały

i dla Ciebie upominki

też przygotowały

Piosenka pt.:” Dzyń , dzyń ,dzyń, Mikołaju Święty”

Siedzę cichuteńko

patrzę na okienko

poruszyły się zastonki!

chyba już go widzę!

chyba już go słyszę, zabrzącały

jego sanek dzwonki

Ref:

Dzyń. Dzyń. Dzyń

Mikołaju Święty

Dzyń. Dzyń, Dzyń

przynieś nam prezenty

Co to? Co to? Co to?

Kto to? Kto to? Kto to?

Pan Mikołaj już się skrada

Ojej! Ja się boję x2

Ale bać się chyba nie wypada

II

Grupa II- WIEWIÓRKI

Wiersz pt: " Kochany Mikołaj "

Kochany Mikołaj czapkę ma czerwoną
Hej, zniszczone kalosze , brodę oszronioną .

Niesie ciężki worek prezentów wspaniałych

Chce, by wszystkie dzieci, dziś się uśmiechały.

Piosenka pt: „Mikołaj jedzie samochodem ”

Mikołaj, Mikołaj jedzie samochodem,
bo gdzieś zgubił saneczki w tę mroźną pogodę.
Hu, hu, ha, tralala, co to za Mikołaj?-X2

Mikołaj, Mikołaj lat ma już bez liku,
a prezenty dziś wiezie dzieciom w bagażniku.
Hu, hu, ha, tralala, co to za Mikołaj?-x2

III

Grupa III- JEŻYKI

Wiersz : "Zima "

Jedzie pani Zima
na koniku białym,
spotkały ją dzieci,
pięknie powitały.
- Droga pani Zimo,
sypnij dużo śniegu,
żeby nam saneczki
nie ustały w biegu.

Piosenka pt.: „Mikołaj jedzie samochodem”

Mikołaj, Mikołaj
jedzie samochodem,
bo gdzieś zgubił
saneczki w tę mroźną
pogodę.
Hu, hu, ha, tralala, co
to za Mikołaj?

IV

Hu, hu, ha, tralala, co
to za Mikołaj?

Mikołaj, Mikołaj lat ma
już bez liku,
a prezenty dziś wiezie
dzieciom w bagażniku.

Hu, hu, ha, tralala, co
to za Mikołaj?

Hu, hu, ha, tralala, co
to za Mikołaj?

Grupa IV - LISKI

Wiersz pt.: „Jedzie Święty Mikołaj”

Jedzie święty Mikołaj,
Białą brodą świeci.
Worek z prezentami
Ma dla grzecznych dzieci.
Jedzie święty Mikołaj
Z dalekiej północy,
Od wioski do miasta
Pędzi w środku nocy.

V

Piosenka pt.: „Kochany Mikołaj ”

Już śniegiem zima świat okryła,
Już wigilijna przyszła noc,
Już ktoś zagląda do komina,
To z siwą brodą przemity gość.

Ref. Nasz kochany Mikołaj,
Dziś prezenty rozda nam,
Pod choinkę włoży je,
Byśmy mogli cieszyć się. (2x)

Choć bardzo zimno jest na dworze,
Choć śniegu dużo, aż po pas,
Choć wszystko skute grubym lodem,
On się nie boi, odwiedzi nas.

Ref. Nasz kochany Mikołaj,
Dziś prezenty rozda nam,
Pod choinkę włoży je,
Byśmy mogli cieszyć się. (

Grupa V - SOWY

Wiersz pt.: "Wierszyk na Mikołajki"

Ciii, cichutko dzieci.
Czy Wy coś słyszycie?
Mikołaj jest już blisko,
Czy wy mi wierzycie?
Postuchajcie tylko,
Dzwoneczek już słyhać.
Czas się już pomału
Z Mikołajem witać.
Puk, puk, puk,
Już stuka do drzwi.
Chodźcie je otworzyć
Pomożecie mi?

Piosenka pt.: „ Była noc”

Była noc, ciemna noc, wiatr i mgła.

Była noc, ciemna noc, Ona szła.

Dokąd idziesz Panienko?

Taka krucha, jak szkiełko

Do Betlejem Panienska szła.

Była noc, ciemna noc, wiatr i mgła.

Była noc, ciemna noc, Ona szła.

Szła przez ciemność, zawieję.

Niosła ludziom nadzieję,

Świt nowego, lepszego dnia.

Zima - ubieranie dziecka, spacery

Z niską temperaturą za pan brat

Bez względu na porę roku, dziecko powinno przebywać na dworze przynajmniej 2 godziny dziennie. Dlaczego? Aby dopisywał mu apetyt i zwiększała się odporność. Bo zgodnie ze słowami piosenki, kto się hartuje, nigdy nie choruje.

Przygotowanie do zimy zaczyna się już latem. Gdy maluch ma ochotę, nie powinno mu się zabraniać brodzenia w chłodnej wodzie, np. w strumyku lub morzu. Niezłym pomysłem jest zamoczenie nóżek w niewielkiej ilości letniej wody (w misce czy wannie). W ten sposób nogi uodporniają się na zimno.

Niezwykle ważne jest wietrzenie mieszkania. Jesienią i zimą otwieramy okna aż 3 razy dziennie. Czas wietrzenia powinien wynosić 15 minut. Ostatni raz wentylujemy pomieszczenie tuż przed położeniem dziecka spać. Wiosną i latem można w ogóle nie zamykać okna i zostawiać je uchylone.

Tolerancji niskich temperatur i skutecznej termoregulacji maluchy uczą się już jako noworodki. Mamy na pewno pamiętają pierwsze werandowania i stopniowo wydłużane spacery.

Zimowego spaceru nie powinno się łączyć z zakupami. Częste i spore zmiany temperatur nie wpływają dobrze na brzdąca. Przed wejściem do ogrzewanego pomieszczenia koniecznie

rozpinamy kurtkę i zdejmujemy rękawiczki oraz czapkę.

Łatwo sprawdzić, czy dziecku nie jest za gorąco lub za zimno. Zrobimy to, dotykając skóry na karku i plecach malucha.

Twarz dziecka smarujemy tłustym kremem. Nie może to być krem nawilżający, w którego skład wchodzi zamarzająca przy ujemnych temperaturach woda. Zziębnięte stopy po

spacerze rozcieramy, moczymy w ciepłej wodzie, a później szybko nakładamy skarpetki. Malucha można owinąć ciepłym kocem i napoić herbatą z cytryną i miodem.

Dzieci, podobnie jak dorośli, różnią się pod względem upodobania do temperatur. Jedne uwielbiają gorąco i w domu najchętniej chodziłyby w krótkim rękawku, a nawet bieliźnie, inne wolą chłód

Gdy organizm nadmiernie się ochładza, zaczyna się bronić. Następuje skurcz naczyń krwionośnych skóry. Wskutek tego zmniejsza się przepływ krwi i przewodnictwo cieplne tkanek powierzchniowych. Ponieważ temperatura skóry się obniża, organizm traci mniej ciepła. Tym zmianom towarzyszy również skurcz naczyń zaopatrujących w krew narządy wewnętrzne. Może to być jednym z czynników zwiększających podatność na przeziębienia, zapalenia nosa, gardła czy oskrzeli.

W zimnie zwiększa się przemiana materii. Dochodzi do tego w wyniku: a) wzrostu wydzielania hormonów nadnerczy i tarczycy, b) wzrostu napięcia mięśniowego (pojawiają się gęsia skórka oraz dreszcze), c) zwiększenia aktywności fizycznej. Nasilenie przemiany materii stwierdza się już po 2 minutach przebywania w temperaturze 2 stopni Celsjusza.

Zimą warto także nieco zmienić dietę. Nie tylko maluchom posłużą wysokoenergetyczne i częstsze (spożywane np. 5 razy dziennie) posiłki.

Ogólna adaptacja do zimna jest skutkiem powtarzanego oziębienia całego ciała. Miejscowe działanie zimna, na twarz czy dłonie, wywołuje jedynie adaptację konkretnej jego części.

Możliwości adaptacyjne zależą od wielu czynników, m.in.: odporności, wieku (starsi aklimatyzują się dłużej), kondycji fizycznej i psychicznej.

Wychodzimy na dwór

Zima to dla przedszkolaków czas wspaniałej zabawy. Można pograć w śnieżki, ulepić bałwana, dokarmiać zwierzęta, zjeżdżać z górki na sankach... Aby czas spędzany na dworze był jednak miły i bezpieczny, dziecko trzeba odpowiednio ubrać.

Oto trzy rzeczy, o których nie wolno zapomnieć, wybierając się na podbój okolicy. Trzeba przykryć wszystkie części ciała, ubierać się na cebulę i nie dopuszczać do przemoczenia.

Poza domem dziecko powinno mieć kurtkę albo płaszcz z kapturem, szalik, czapkę lub kominiarkę. To bardzo ważne, gdyż ponad 50% ciepła tracimy właśnie przez głowę. Szalik obowiązkowo obwijamy dookoła szyi, a nie przewieszamy go przez nią. Na dłonie zakładamy rękawiczki (czy będą jedno-, czy pięciopalczaste, „doroste”, zależy tylko i wyłącznie od

upodobań dziecka i rodziców). Gdy jest bardzo zimno, można nałożyć maluchowi dwie pary rękawiczek albo grubsze rękawice narciarskie. Należy zadbać o ciepłe, nieprzemakalne kozaczki czy botki, bo dzieci często chorują po wychłodzeniu stóp. Na wycieczkach i przy zjeżdżaniu na sankach i nartach doskonale sprawdzają się kombinezony

Czemu lepiej ubierać się na cebulę niż włożyć jeden gruby strój? Ponieważ 2-3 warstwy bardziej grzeją. Pomiedzy nimi znajduje się powietrze, a gdy jest ono nieruchome, stanowi świetny izolator

Pierwsza warstwa to ciepłe majtki, podkoszulek z długim rękawem i rajstopy. Rękawy i nogawki nie mogą obciskać kończyn, ponieważ, po pierwsze, hamuje się krążenie i ciało nie może się samo rozgrzewać, a po drugie, ubranie ściśle przylegające do skóry nie pozostawia miejsca na izolujące powietrze.

Drugą warstwę stanowi ubranie „dienne”, czyli to, co dziecko ma na sobie w domu. Unikamy dużych dekolotów. Warto zdecydować się na golf czy zapinany na guzik kołnierzyk. Istotne są też długi rękaw (w dzianinowych bluzach i swetrach oraz zapinanych na guziki koszulach i bluzkach) oraz dopasowanie w pasie. Spodnie czy spódniczka powinny mieć wciągniętą gumkę, pasek lub zapinać się na zamek czy guzik. Spodnie muszą mieć odpowiednio szerokie nogawki. Nie zbyt szerokie, bo wewnątrz będzie hulał wiatr i nie za wąskie, żeby pod spód zmieściły się rajstopy i bielizna. Wybierając dla dziecka zimowe ciuszki, warto zwrócić uwagę na materiał, z jakiego są wykonane. Lepiej sprawdzą się materiały grubsze i puszyste, np. flanela, dzianina, sztruks czy džins, niż cienkie i śliskie. Nie zapomnijmy też o ciepłych skarpetach. Buty powinny mieć niewielki płaski obcas, który ochroni stopę przed zimnem.

W trzeciej warstwie uwzględniamy kaptur, podwatowaną kurtkę albo płaszcz z flanelową czy futrzaną podszewką. Kurtka i płaszcz powinny być odpowiednio długie. Nie mogą sięgać tylko do pasa, lepiej, żeby zakrywały też pupę. Doskonale sprawdzają się dwie rzeczy: dodatkowy mankiet w rękawie, który nie wpuszcza do środka powietrza oraz ściągacz czy troczki do przewiązania w pasie, ponieważ utrzymują ubranie bliżej ciała.

Ciało dziecka wychładza się szybciej, gdy jest mokre. Latem to korzystne zjawisko, lecz zimą z pewnością nie. Maluch może się zmoczyć na dwa sposoby: gdy zadziałają czynniki pogodowe (spadnie deszcz, śnieg, brzdąc przewróci się do kałuży itp.) albo dziecko się spoci. Na śnieg czy deszcz obowiązkowo wkładamy wodoodporne buty. Kurtki i rękawiczki powinny być raczej przeciwdeszczowe, aby skóra oddychała. Inaczej przemoczy je od środka parujący pot.

Przez cały rok nie należy zapominać o bezpieczeństwie dziecka. W związku z tym lepiej wystrzegać się za luźnych ubrań, za długich nogawek oraz rękawów, wielkich, wystających kieszeni. Mogą się one zahaczać o meble, wystające elementy zabawek. Długi szalik, „dżdżownicowate” troczki przy kapturze, w pasie także nie są zbyt bezpieczne.

Tylko pozornie wydaje się, że wyjście na dwór przy niskich temperaturach graniczy z cudem. Z czasem rodzicowi poszczególne kroki wchodzi „w krew” i wszystko staje się prostsze...

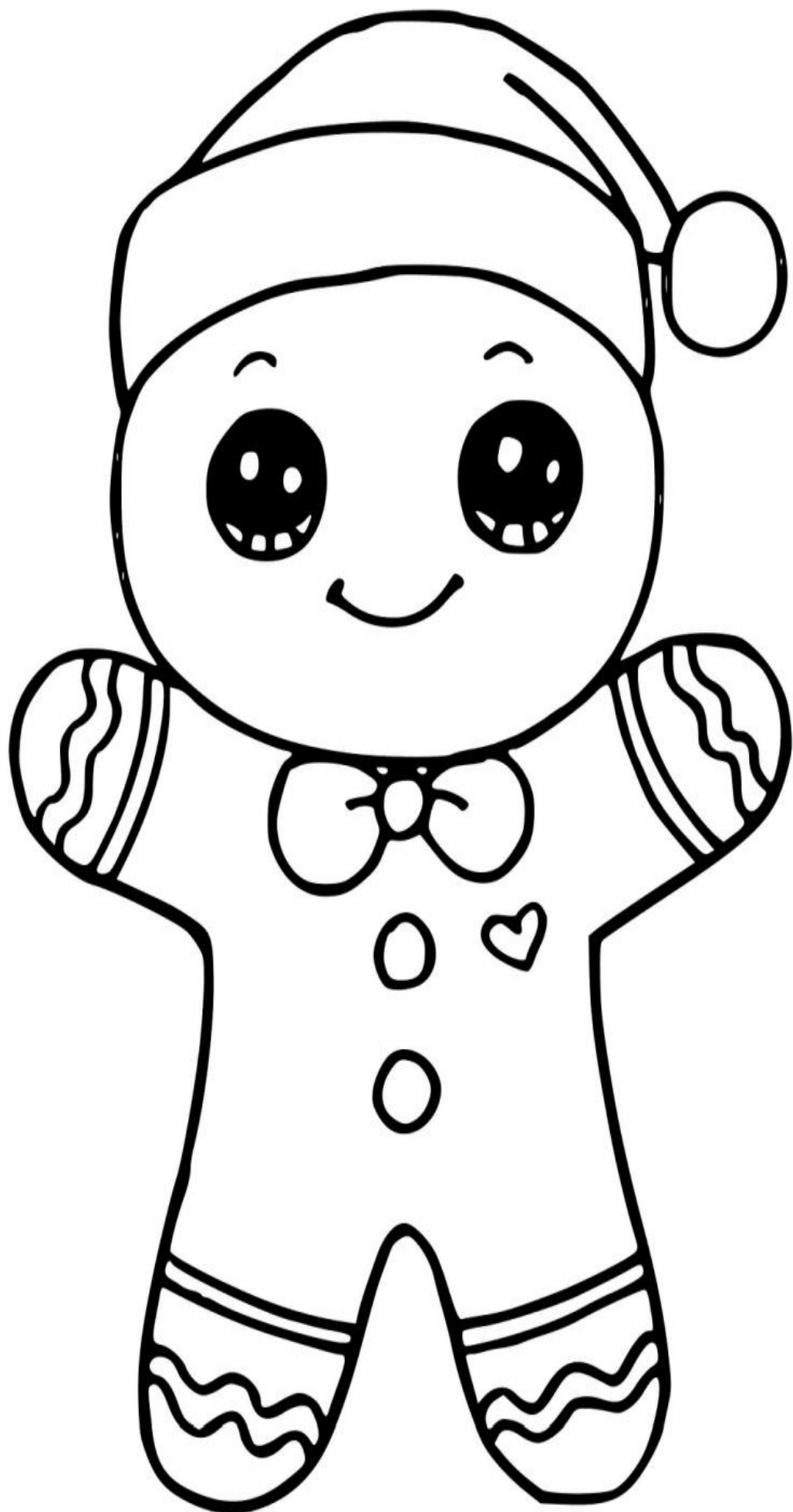
© Urwis.pl

Bibliografia:

1. Sabina Tyczka, Irena Ponikowska, Człowiek, pogoda, klimat, Państwowy Zakład Wydawnictw Lekarskich, Warszawa 1983;
2. Joan E. LeFebvre, Dressing Your Preschooler For Winter, University of Wisconsin-Stout 1997;
3. Magda Szczypiorska-Mutor, Magda Rodak, Ubieranie dziecka zimą, Gazeta.pl 2005;
4. Jolanta Baszczeska, Czy można wychodzić z dzieckiem na mróz?, Kobieta.być.pl 2006.

ZADANIA DLA MŁODSZYCH DZIECI 😊

Pokoloruj pięknie piernikowego ludzika.

ZADANIA DLA STARSZYCH DZIECI 😊

Pomóż św. Mikołajowi dostarczyć prezenty przez kominy. Nie omiń ani jednego. Korzystaj ze schodów i drabin. Nie wolno mu skakać lub wspinać się po ścianach.

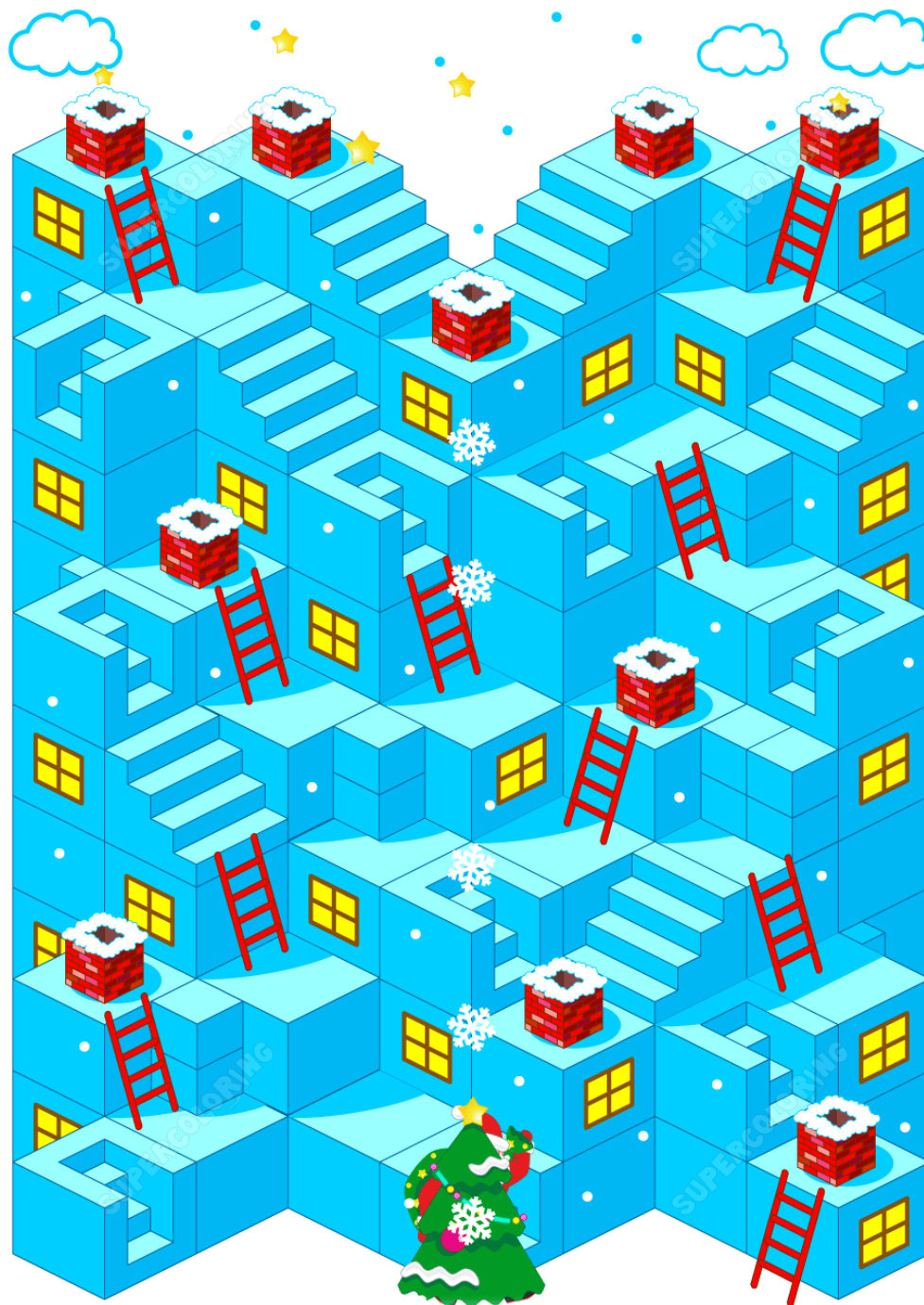

Image printed on www.supercoloring.com - for personal use only - reproduction is prohibited

ŻYCZYMY MIŁEJ ZABAWY! 😊

Gazetkę opracowały:

mgr Agnieszka

Dobiesz-Kaletka

mgr Anna Pawlik